

stærke Ord om mine Udtalelser. Dem skal jeg ikke tage ham ilde op. Men jeg maa rigtignok have den Anskuelse, at hvis man kunde fristes til at bruge stærke Ord, maatte det være overfor den højtærede Minister, der i Virkeligheden er enig med og ikke kan nægte, at det er rigtigt, hvad vi foreslaa, men dog gør sit bedste for, at det ikke skal blive vedtaget. Der er virkelig noget oprørende deri. Den højtærede Minister paaheraabte sig, at han ikke kan gennemføre disse Ændringer i Landstinget, men den højtærede Minister maatte jo sætte sine Kræfter ind derpaa, og i Stedet for det bevirkede han i Udvalget, hvor vi havde ret god Stemning for vore Ændringsforslag, hvor vi vilde have kunnet faa Flertal for de væsentligste af dem, hvis Ministeren havde stillet sig nogenlunde gunstigt, at vi kom til at staa alene. Vi faa ingen Forhandling med Landstinget, fordi Ministeren afskærer en saadan Forhandling ved sin Forhaandsmodstand mod det, han selv anser for rigtigt.

Ordføreren (Sveistrup): Jeg vil dog i Anledning af, hvad der nu sidst fremkom fra det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe), bemærke, at det ikke er rigtigt, at den højtærede Minister kunde have faaet Udvalgets Flertal med til de væsentligste af de Ændringer, som Mindretallet foreslaar.

Alfred Christensen: Det første Ord, jeg skal sige, er en Erklæring stik imod den ærede Ordførers sidste korte Bemærkning. Det vilde være gaaet med Lethed, at Ministeren og Udvalget var blevne enige, thi vi ere i Virkeligheden enige. Om alle de store Principper, som nu skulle forkastes, ere vi enige Mand og Mand imellem. Der er kun stadig det, som holdes op imod os, det store x, den store Bømand i Landstinget, som vi ikke en Gang vide hvem er, for hans Skyld maa vi ikke. Der er noget haardt og pinligt i at være Medlem af et Folketing og et Folketingsudvalg i disse Tider, nota bene, naar man arbejder for en banebrydende og grundlæggende Sag angaaende en bestemt Retsopfattelse, som før fra alle Sider har været dette Tings Opfattelse, undtagen fra en enkelt reaktionær Side. (Afbrydelse af *Ellinger*). Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (*Ellinger*) rejser sig op i det Øjeblik, jeg nævner det Ord: reaktionær. Ja, selvfølgelig, naar man slaar blandt de reaktionære, rejser Professorens sig. Der er noget haardt, siger jeg,

i det, og det er haardt, at den højtærede Justitsminister skal bebrejde det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe), at han nu bruger stærke Ord og stiller vidtgaaende Krav, og at Ministeren fremholder Forhandlingerne ved Finanslovens første Behandling, hvor det ærede Medlem fra Kalundborg sagde, at han vilde indskrænke sig til at kræve de Ændringer i Retsreformen, som ikke principielt havde ligget Folketinget og Landstinget imellem. Det er netop det, som det ærede Medlem fra Kalundborg og jeg med største Resignation have gjort. Er det da paa Spørgsmaalet om Adskillelse mellem Domsragt og Administration, der er blevet Strid mellem Folketinget og Landstinget? Nej, ingenlunde. Højres Jurister i Landstinget have alle som en baade i Kommissionen og senere under Forhandlingerne deroppe været stemte for Adskillelse mellem Domsragt og Administration. Er det da Spørgsmaalet om Indførelse af det rene Anklageprincip, der har ligget os imellem? Ingenlunde, ikke paa et eneste Punkt; vi have været enige om det baade i Folketinget og i Landstinget. Det, som skilte, var, at vi vilde have folkevalgte Nævninger, medens Landstinget under ingen Omstændigheder vilde gaa med dertil, det vilde have Nævninger, som paa en eller anden Maade skyldte højere Magter deres Eksistens. Det er det, som har ligget os imellem, og i Udvalget have de Ændringer, som det ærede Medlem fra Kalundborg og jeg have søgt at fremme, mødt Sympati og Velvillie hos alle Udvalgsmedlemmerne. Og vore Forslag mødte i Udvalget og ogsaa her i Salen Sympati hos den højtærede Justitsminister. Han siger, at han sympatiserer med dem, men der, hvor der vil være Hindringer i Vejen for Gennemførelsen af dem, vil han ikke gaa i Ilden for dem. Ja, hvis man saadan ved enhver Lejlighed indtager det Standpunkt at udtale: Jeg ved, der vil blive rettet Modstand mod det og det, og derfor vil jeg paa Forhaand opgive Kampen for det, kan jeg forsikre den højtærede Justitsminister, at saa vil det overhovedet være umuligt at føre nogen som helst Sag igennem.

Jeg vil knytte et Par Bemærkninger til Ændringsforslag Nr. 26. Den højtærede Justitsminister sagde, han ikke sympatiserede med, at man skulde fastsætte Lovregler om, at trufne Overenskomster ikke skulde være gyldige. Det er noget, jeg gentagne Gange har udtalt mig stærkt imod her i Tinget. Jeg sympatiserer